

[Brorsen.]

Grundlov henne dernede, højtærede Undervisningsminister? Det er ikke, fordi jeg vil staa og hovere over det tyske Socialdemokrati, som er slaaet ned brutalt. Men tror man ikke fra Regeringspartierne Side, at de tyske Socialdemokrater vilde prise sig lykkelige, om de i dette Øjeblik kunde komme til at leve under en Grundlov som den, vi har her i Danmark? Det kan de Herrer være overbevist om. Men dengang var vi altsaa nogle rene Sinkere, naar vi ikke her øjeblikkelig eins-zwei-drei vilde gennemføre en lignende Forfatning som den, de havde dernede.

Nej, højtærede Ordfører Hr. Alsing Andersen, vi holder paa Kontinuiteten. Hvis man gik over til et Etkammersystem som det, der her er stillet Forslag om, vilde det eventuelt kunne føre til, at 75 Medlemmer af Rigsdagen over for 74 paa den anden Side gennem 4 Aar kunde skalte og valte med det hele, som de havde Lyst til, og saa vilde det maaske ved det næste Valg blive omvendt, saaledes at man gik fuldstændig tilbage og omkalfatrede alt, hvad der var lavet. Det mener vi er i allerhøjeste Grad uheldigt, ja ikke alene uheldigt, men fuldkommen forkasteligt, og vi kan ikke være tjente med, at et Forslag som det, der er stillet fra Regeringens Side, bliver ophøjet til Lov, og det kan man jo ogsaa vanskeligt tænke sig vil ske. Det skal det i alt Fald ikke blive med vor Tilslutning, idet vi i Slutningen af vor Betænkning indstiller det til Forkastelse.

Over for de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen angaaende Lovraadet, vil jeg gerne sige, at hvis man mener, det vilde være af Betydning at faa noget saadant gennemført, hvad vi nu ikke mener, vil der ikke være det mindste i Vejen for at gøre det ved en almindelig Lov. Det er ikke Spor af Nytte til at have noget staaende om det i Grundloven. Det kan ikke nægtes, naar man ser paa, hvorledes Lovgivningen foregaar, at der tit i sidste Øjeblik før Sagerne tredie Behandling bliver stillet en Række Ændringsforslag, og dér kan det efter vor Mening være rigtigt, at der er tilstrækkelig Tid for de forskellige Fagministre og deres Embedsmænd til grundigt at gennemgaa disse Ændringer, inden Lovforslagene endeligt vedtages ved tredie Behandling. Men, som sagt, det kan man gøre rent administrativt, man behøver i det hele taget ikke at have Lovbestemmelser angaaende dette Forhold.

Jeg vil altsaa for mit Vedkommende

tilraade, naar Sagen til sin Tid kommer til endelig Afstemning, at vi stemmer imod Forslaget.

Christmas Møller: I og for sig kunde jeg, naar jeg her ved anden Behandling skal motivere mit Partis Stilling til dette Forfatningsforslag, nøjes med at henvise til den Række Bemærkninger, som jeg havde at fremsætte paa Partiets Vegne ved første Behandling. Jeg maa dog maaske have Lov til at tilføje, at jeg har den betydelige Tilfredsstillelse at kunne sige, at der ingen Uenighed er inden for den konservative Rigsdagsgruppe og Folketingsgruppe om, at Forslaget, med den Affattelse, Regeringen har givet det, maa afvises. Det er jo ikke ubekendt, at der med Hensyn til selve Spørgsmaalet om Formen for Forfatningen, Maaden paa hvilken Arbejdet skal udføres, og meget andet er fremsat interessante Betragtninger af enkelte Medlemmer inden for mit Parti, og jeg kan for saa vidt henvise til de Bemærkninger, jeg ogsaa havde at gøre angaaende dette. Men over for dette Forslag, saaledes som det her foreligger, har jeg Lov til at sige, at der er ingen Tvivl om, at blank Afvisning for vort Vedkommende alene er Svaret, og at den Betragtning er rigtig, som vi tre konservative Udvalgsmedlemmer har fremsat i Betænkningen: at man, hvis man alvorligt vil Vej frem her, skulde tage fat paa Spørgsmaalet paa en helt anden Maade end den løse, skitsemaessige, nonchalante Maade, som Regeringen har anvendt.

Jeg kunde altsaa, eftersom heller ikke Behandlingen i Udvalget — jeg røber vel ikke nogen Udvalgshemmelighed af Betydning, naar jeg siger, at indgaaende har Forhandlingerne ikke været, dybtgaaende ej heller, og ikke meget langvarige — har været meget omfattende, for saa vidt nøjes med at henvise til mine Udtalelser ved første Behandling, men Grund er der alligevel for mig, efter den Valgtale, som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen holdt, og i Anledning af Spørgsmaalet i det hele, til at gøre et Par Bemærkninger.

Jeg havde egentlig troet, at Socialdemokratiet og det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen fik Valg nok i Gaar. Jeg hørte det ærede Medlem tale om, at der skulde stødes i en mindre Trompet. Jeg ved ikke, hvor jeg har stødt i nogen stærk Trompet med Hensyn til Valget. Jeg tror, det ærede Medlem, i Stedet for at bilde sig saadan noget ind, skulde se at bevise, hvor jeg har gjort det. Jeg gør saamænd Valgresultatet i Gaar meget enkelt og nøgternt op, og skal jeg —